

ANDRA VECKAN I FASTAN

MÅNDAG DEN 13 MARS

Läsning

Dan 9:4b-10

»Ack Herre, du store och fruktansvärde Gud, du som håller förbund och bevarar nåd mot dem som älskar dig och håller dina bud! Vi har syndat och gjort illa och varit ogudaktiga och avfälliga. Vi har vikit av från dina bud och lagar. Vi har inte lyssnat till dina tjänare profeterna, som talade i ditt namn till våra kungar, furstar och fäder och till allt folket i landet. Du, Herre, är rättfärdig, men vi måste blygas, så som vi också nu gör, vi Judas män och Jerusalems invånare, ja, hela Israel, både de som bor nära och de som bor fjärran i alla andra länder dit du har fördrivit dem, därför att de var otrogna mot dig. Ja, Herre, vi med våra kungar, furstar och fäder måste blygas, därför att vi har syndat mot dig. Men hos Herren, vår Gud, är barmhärtighet och förlåtelse. Ty vi var avfälliga från honom och hörde inte Herrens, vår Guds, röst, så att vi vandrade efter hans lagar, dem som han förelade oss genom sina tjänare profeterna.«

Responsoriepsalm

Ps 79:8, 9, 11, 13 (R. Ps 103:10a)

R. Herre, handla inte med oss efter våra synder.

Låt inte våra förfäders missgärningar drabba oss,
skynda oss till mötes i din barmhärtighet,
ty vi är djupt förnedrade. R.

Hjälp oss, Gud, vår frälsare, för din äras skull,
rädda oss, förlåt oss vår synd för ditt namns skull.
Låt de fångnas klagan komma inför ditt ansikte,
låt din väldiga arm hålla dödens barn vid liv. R.

Men vi, som är ditt folk och får i din hjord,
vi vill tacka dig i evighet,
vi vill förkunna ditt lov från släkte till släkte. R.

Lovsång

Jfr Joh 6:63c, 68c

V. Alla dina ord är ande och liv;
du har det eviga livets ord.

Evangelium

Luk 6:36-38

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var barmhärtiga, så som er fader är barmhärtig. Döm inte, så skall ni inte bli dömda. Förklara ingen skyldig, så skall ni inte dömas skyldiga. Frikänn, så skall ni bli frikända. Ge, så skall ni få. Ett gott mått,

packat, skakat och rågat skall ni få i er mantel. Med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er.«

TISDAG DEN 14 MARS

Läsning

Jes 1:10,16–20

Hör Herrens ord, ni Sodomsfurstar, lyssna till vår Guds lag, du Gomorra-folk. Tvätta er då, och rena er. Skaffa ert onda leverne bort från mina ögon. Upphör att göra vad ont är. Lär att göra vad gott är, far efter det rätt är, visa förtryckaren på bättre vägar, skaffa den faderlöse rätt, utför änkans sak. Kom, låt oss gå till rätta med varandra, säger Herren. Om era synder än är blodröda, så kan de bli snövita, och om de är röda som scharlakan, så kan de bli som vit ull. Om ni är villiga att höra, skall ni få äta av landets goda. Men är ni ovilliga och motsträviga, skall ni förtäras av svärd, ty så har Herrens mun talat.

Responsoriepsalm

Ps 50:8–9, 16bc–17, 21, 23 (R. jfr 23b)

R. Jag vill låta er se min frälsning.

Jag vill inte straffa dig för dina offer,
dina brännoffer har jag alltid inför mig.
Men jag tar inte emot tjurar ur ditt hus
eller bockar ur dina fållor. R.

»Hur kan du tala om mina stadgar
och föra mitt förbund på tungan,
du som hatar tuktan
och vänder ryggen åt mina ord? R.

Så gör du, och jag tiger,
och nu tror du att jag är som du.
Den som offerar lovets offer, han ärar mig,
och den som ger akt på sin väg,
honom skall jag låta se min frälsning.« R.

Lovsång

Hes 18:31

V. Kasta bort ifrån er alla de överträdelser
som ni har begått, säger Herren,
och skaffa er ett nytt hjärta och en ny ande.

Evangelium

Matt 23:1–12

Vid den tiden talade Jesus till folket och lärjungarna och sade: »De skriftlärda och fariseerna har satt sig på Moses stol. Gör därför allt vad de lär er och håll fast vid det,

men handla inte som de gör, för de säger ett och gör ett annat. De binder ihop tunga bördor och lägger dem på människornas axlar, men själva rör de inte ett finger för att rätta till dem. Allt vad de företar sig gör de för att människorna skall lägga märke till dem. De skaffar sig breda böneremсор och stora manteltofsar. De tycker om att ha hedersplatsen på gästabuden och sitta främst i synagogan, och de vill bli hälsade på torgen och kallas rabbi av alla människor.

Men ni skall inte låta er kallas rabbi, ty en är er läromästare och ni är alla bröder. Ni skall inte kalla någon här på jorden för er fader, ty en är er fader, han som är i himlen. Inte heller skall ni låta er kallas lärare, ty en är er lärare, Kristus. Den som är störst bland er skall vara de andras tjänare. Den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.«

ONSDAG DEN 15 MARS

Läsning

Jer 18:18–20

Folket sade: »Kom, låt oss tänka ut någon plan mot Jeremia. Ty prästerna skall inte komma till korta med undervisning, ej heller de visa med råd, ej heller profeterna med förkunnelse. Ja, kom, låt oss fälla honom med våra tungor. Vi behöver inte alls bry oss om vad han säger.« Herre, ge du akt på mig, och hör vad mina motståndare talar. Skall man få löna gott med ont, eftersom dessa har grävt en grop för mitt liv? Tänk på hur jag har stått inför ditt ansikte för att mana gott för dem, för att avvända från dem din vrede.

Responsoriepsalm

Ps 31:5–6, 14–16 (R. 17b)

R. Hjälp mig, Herre, i din nåd.

Du skall dra mig ur det nät som de lade ut för mig,
ty du är mitt värn.

I din hand befaller jag min ande,
du befriar mig, Herre, du trofaste Gud. R.

Jag hör mig förtalas av många,
skräck från alla sidor!

De rådslår med varandra
och stämplar för att ta mitt liv. R.

Men jag förtröstar på dig,
Herre, jag säger: »Du är min Gud.«

Min tid står i dina händer,
rädda mig från mina fienders hand och mina förföljare. R.

Lovsång

Joh 8:12

V. Jag är världens ljus, säger Herren.

Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Matt 20:17–28

Under vandringen upp mot Jerusalem samlade Jesus de tolv lärjungarna omkring sig och sade till dem på vägen: »Vi går nu upp till Jerusalem. Människosonen skall utlämnas åt överstepräster och de skriftlärdade, och de skall döma honom till döden och utlämna honom åt hedningarna för att han skall hånas och pryglas och bli korsfäst, och på den tredje dagen skall han uppstå.»

Sedan kom Sebedaios-sönernas mor fram till honom tillsammans med sina söner och föll på knä för att be honom om något. Han frågade vad hon ville, och hon sade: »Lova mig att mina båda söner får sitta bredvid dig i ditt rike, den ene till höger och den andre till vänster.» Jesus svarade: »Ni vet inte vad ni ber om. Kan ni dricka den bägare som jag skall dricka?» De svarade: »Ja, det kan vi.» Då sade han: »Min bägare skall ni få dricka, men platserna till höger och till vänster om mig kan jag bara ge dem som har bestämts därtill av min fader.» När de andra tio hörde detta, blev de förargade på de båda bröderna. Men Jesus kallade till sig dem och sade: »Ni vet att härskarna är herrar över sina folk och att furstarna har makten över folken. Men så är det inte hos er. Den som vill vara stor bland er skall vara de andras tjänare, och den som vill vara den förste bland er skall vara de andras slav. Inte heller Människosonen har kommit för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.»

TORSDAG DEN 16 MARS

Läsning

Jer 17:5–10

Så säger Herren: Förbannad är den man som förtröstar på människor och sätter kött till arm åt sig och med sitt hjärta viker av från Herren. Han skall bli som en torr buske på hedmarken och skall inte få se något gott komma, utan skall bo på förbrända platser i öknen, i ett land med salthedar, där ingen bor.

Men välsignad är den man som förtröstar på Herren, den som har Herren till sin förtröstan. Han är lik ett träd som är planterat vid vatten, och som sträcker ut sina rötter till bäcken. Ty om än hetta kommer, så förskräcks det inte utan bevarar sina löv grönskande. Och om ett torrt år kommer, så sörjer det inte, och upphör ej heller att bära frukt.

Ett falskt och fördärvat ting är hjärtat framför allt annat. Vem kan förstå det? Dock, jag, Herren, utransakar hjärtat och prövar njurarna, och ger så åt var och en efter hans vägar, efter hans gärningars frukt.

Responsoriepsalm

Ps 1:1–4, 6 (R. jfr Ps 40:5a)

R. Salig är den som förtröstar på Herren.

Salig är den som inte följer de gudlösas råd
och inte går syndares väg eller sitter där hädare sitter

utan har sin lust i Herrens lag
och tänker på hans lag både dag och natt. R.

Han är som ett träd, planterat vid vattenbäckar,
vilket bär frukt i sin tid
och vars löv inte vissnar:
allt vad han gör, det lyckas väl. R.

Inte så de gudlösa:
de är som agnar som vinden för bort.
Ty Herren känner de rättfärdigas väg,
men de gudlösas väg leder till fördärvet. R.

Lovsång

Jfr Luk 8:15

V. Saliga de som hör ordet och tar vara på det
och genom uthållighet bär frukt.

Evangelium

Luk 16:19-31

Vid den tiden sade Jesus till fariseerna: »Det var en rik man som klädde sig i purpur och fint linne och levde i fest och glans var dag. Men en tiggare som hette Lasaros låg vid hans port full av sår och önskade att han fick äta sig mätt på resterna från den rike mannens bord. Hundarna kom till och med och slickade på hans sår. Så dog tiggaren och fördes av änglarna till platsen vid Abrahams sida. Den rike dog också han och begravdes. I dödsriket, där han pinades, lyfte han blicken och fick långt borta se Abraham, och Lasaros vid hans sida. Då ropade han: 'Fader Abraham, förbarma dig över mig och skicka Lasaros att doppa fingerspetsen i vatten och fukta min tunga, jag plågas här i lågorna.' Men Abraham svarade: 'Kom ihåg, mitt barn, att du fick ut ditt goda medan du levde, liksom Lasaros sitt onda. Nu har han funnit tröst här, medan du plågas. Dessutom gapar det en klyfta mellan oss och er, för att de som vill ta sig över från oss till er eller från er till oss inte skall kunna göra det.' Mannen sade: 'Då ber jag dig, fader, att du skickar honom till min fars hus. Jag har fem bröder, och han måste varna dem, så att inte de också kommer hit till detta plågornas ställe.' Abraham sade: 'De har Mose och profeterna. De kan lyssna till dem.' Mannen svarade: 'Nej, fader Abraham, men om någon kommer till dem från de döda omvänder de sig.' Men Abraham sade: 'Lyssnar de inte till Mose och profeterna, då låter de inte övertyga sig ens om någon står upp från de döda.'«

FREDAG DEN 17 MARS

Läsning

1 Mos 37:3-4, 12-13a, 17b-28

Israel hade Josef kärare än alla sina andra söner, eftersom han hade fött honom på sin ålderdom. Och han lät göra åt honom en hellång livklädnad. Då nu hans bröder såg

att deras fader hade honom kärare än alla hans bröder, blev de hatiska mot honom och kunde inte tala vänligt till honom.

Då nu en gång hans bröder hade gått bort för att vakta sin faders får i Sikem, sade Israel till Josef: »Se, dina bröder vaktar fåren i Sikem. Gör dig redo, jag vill sända dig till dem.« Då gick Josef vidare efter sina bröder och fann dem i Dotan.

När de nu på avstånd fick se honom, innan han ännu hade hunnit fram till dem, rådslog de om att döda honom. De sade till varandra: »Se, där kommer drömmaren. Upp, låt oss nu dräpa honom och kasta honom i en brunn. Sedan kan vi säga att ett vilddjur har ätit upp honom. Så får vi se hur det går med hans drömmar.«

Men när Ruben hörde detta, ville han rädda honom undan deras händer och sade: »Låt oss inte slå ihjäl honom.« Ytterligare sade Ruben till dem: »Utgjut inte blod. Kasta honom i brunnen här i öknen, men bär inte hand på honom.« Han ville nämligen rädda honom undan deras händer och föra honom tillbaka till hans fader. Då nu Josef kom fram till sina bröder, tog de av honom hans livklädnad, den hellånga klädnaden som han hade på sig, och grep honom och kastade honom i brunnen. Men brunnen var tom, inget vatten fanns i den.

Därefter satte de sig ned för att äta. När de då lyfte upp sina ögon, fick de se ett tåg av ismaeliter komma från Gilead, och deras kameler var lastade med dragantgummi, balsam och ladanum. De var på väg med detta ned till Egypten. Då sade Juda till sina bröder: »Vad nytta har vi av att vi dräper vår broder och döljer hans blod? Nej, låt oss sälja honom till ismaeliterna. Må vår hand inte komma vid honom, ty han är ju vår broder, vårt eget kött.« Och hans bröder lydde honom. Då nu midjanitiska köpmän kom där förbi, drog de upp Josef ur brunnen. Och de sålde Josef för tjugo siklar silver till ismaeliterna. Dessa förde så Josef till Egypten.

Responsoriepsalm

Ps 105:16–21 (R. jfr 5a)

R. Tänk på vad Herren har gjort.
Gud befällde hungersnöd att komma över landet
och fördärvade alla deras brödförråd,
men han sände Josef före dem
och lät honom bli såld till träl. R.

Man slog hans fötter i bojor,
han fick ligga fjättrad i järn,
till den tid då det han sagt blev uppfyllt
och Herrens ord bevisade hans oskuld. R.

Då sände konungen och lät släppa honom lös,
folkens härskare gav honom fri.
Han satte honom till herre över sitt hus,
till att förvalta all hans egendom. R.

Lovsång

Joh 3:16

V. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son,

för att de som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium

Matt 21:33–43, 45–46

Vid den tiden sade Jesus till översteprästerna och folkets äldste: »Lyssna nu till en annan liknelse. En jordägare planterade en vingård, satte stängsel kring den, högg upp en pressgrop och byggde ett vaktorn. Därefter arrenderade han ut den och reste bort.

När skördetiden närmade sig, skickade han sina tjänare till arrendatorerna för att hämta den del av skörden som han skulle ha. Arrendatorerna grep tjänarna och pryglade den ene, dödade den andre och stenade den tredje. Då skickade han dit ännu fler tjänare än första gången, och de gjorde likadant med dem. Till sist skickade han sin son. Han sade: 'Min son kommer de att ha respekt för.' Men när arrendatorerna fick se sonen, sade de till varandra: 'Här har vi arvtagaren. Kom, så dödar vi honom och får hans arv.' De tog fast honom, släpade ut honom ur vingården och slog ihjäl honom. När nu vingårdens ägare kommer, vad gör han då med dessa arrendatorer?«

Översteprästerna och de äldste svarade: »Han lönar ont med ont och tar död på dem, och vingården arrenderar han ut till andra som ger honom hans del av skörden i rätt tid.« Jesus sade: »Har ni aldrig läst vad som står i skriften: *Stenen som husbyggarna ratade har blivit en hörnsten. Herren har gjort den till detta, och underbar är den i våra ögon.* Därför säger jag er att Guds rike skall tas ifrån er och ges åt ett folk hos vilket det kan bära frukt.«

När översteprästerna och fariseerna hörde hans liknelser, förstod de att det var dem han talade om. De hade velat gripa honom men var rädda för folket, som ansåg honom vara en profet.

LÖRDAG DEN 18 MARS

Läsning

Mik 7:14–15, 18–20

Herre, vakta med din stav ditt folk, din arvedels hjord, så att den får ha sin avskilda boning i skogen på Karmel. Låt den gå i bet i Basan och i Gilead, liksom under forna dagar. Ja, liksom i de dagar då du drog ut ur Egyptens land skall jag låta dem se underbara ting.

Vem är en sådan Gud som du? – du som förlåter kvarlevan av din arvedel dess missgärning och förlåter den dess överträdelse, du som inte behåller vrede evinnerligen, ty du har lust till nåd, och du skall åter förbarma dig över oss och trampa våra missgärningar under fötterna. Ja, du skall kasta alla deras synder i havets djup. Du skall bevisa trofasthet mot Jakob och nåd mot Abraham, som du med ed har lovat våra fäder i forntidens dagar.

Responsoriepsalm

Ps 103:1–4, 9–12 (R. 8a)

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Lova Herren, min själ,

allt som finns i mig, prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
och glöm inte vad gott han har gjort. R.

Han förlåter dig alla dina missgärningar
och helar alla dina brister,
han räddar ditt liv från graven
och kröner dig med nåd och barmhärtighet. R.

Han går inte ständigt till rätta
och vredgas inte för evigt.
Han handlar inte med oss efter våra synder
och vedergäller oss inte efter våra missgärningar. R.

Ty så hög som himlen är över jorden,
så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom.
Så långt som öster är från väster
låter han våra överträdelser vara från oss. R.

Lovsång

Jfr Luk 15:18

V. Jag vill stå upp och gå till min far
och säga till honom:
Far, jag har syndat mot himlen och mot dig.

Evangelium

Luk 15:1-3, 11-32

Vid den tiden sökte sig alla tullindrivare och syndare till Jesus för att höra honom. Fariseerna och de skrifflärda förargade sig och sade: »Den mannen umgås med syndare och äter med dem.« Då gav han dem denna liknelse: »En man hade två söner. Den yngste sade till fadern: 'Far, ge mig den del av förmögenheten som skall bli min.' Då skiftade fadern sin egendom mellan dem. Några dagar senare hade den yngste sonen sålt allt han ägde och gav sig i väg till ett främmande land, och där slösade han bort sin förmögenhet på ett liv i utsvävningar.

När han hade gjort av med allt, blev det svår hungersnöd i landet, och han började lida nöd. Han gick och tog tjänst hos en välbärgad man i det landet, och denne skickade ut honom på sina ägor för att vakta svin. Han hade gärna velat äta sig mätt på fröskidorna som svinen åt, men ingen lät honom få något. Då kom han till besinning och tänkte: 'Hur många daglönare hos min far har inte mat i överflöd, och här svälter jag ihjäl. Jag ger mig av hem till min far och säger till honom: Far, jag har syndat mot himlen och mot dig. Jag är inte längre värd att kallas din son. Låt mig få gå som en av dina daglönare.' Och han gav sig av hem till sin far.

Redan på långt håll fick fadern syn på honom. Han fylldes av medlidande och sprang emot honom och omfamnade och kysste honom. Sonen sade: 'Far, jag har syndat mot himlen och mot dig, jag är inte längre värd att kallas din son.' Men fadern sade till sina tjänare: 'Skynda er att ta fram min finaste dräkt och

klä honom i den, och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter. Och hämta gödkalven och slakta den, så skall vi äta och hålla fest. Min son var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' Och festen började.

Men den äldste sonen var ute på fälten. När han på vägen hem närmade sig huset, hörde han musik och dans. Han kallade på en av tjänarna och frågade vad som stod på. Tjänaren svarade: 'Din bror har kommit hem, och din far har låtit slakta gödkalven därför att han har fått tillbaka honom välbehållen.' Då blev han arg och ville inte gå in. Fadern kom ut och försökte tala honom till rätta, men han svarade: 'Här har jag tjänat dig i alla dessa år och aldrig överträtt något av dina bud, och mig har du aldrig gett ens en killing att festa på med mina vänner. Men när han kommer hem, din son som har levt upp din egendom tillsammans med horor, då slaktar du gödkalven.'

Fadern sade till honom: 'Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt. Men nu måste vi hålla fest och vara glada, för din bror var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' «

TREDJE SÖNDAGEN I FASTAN DEN 19 MARS

Första läsningen

2 Mos 17:3-7

Israels barn hade slagit läger i Refidim. Eftersom de var törstiga knotade de mot Mose och sade: »Varför har du fört oss ut ur Egypten? Vill du att vi själva och våra barn och vår boskap skall dö av törst?« Då ropade Mose till Herren: »Vad skall jag göra med detta folk? Snart stenar de mig.« Herren sade till honom: »Gå framför folket med några av de äldste i Israel och ta med dig den stav som du hade då du slog på Nilen. Jag kommer att stå framför dig på klippan vid Horeb, och du skall slå på klippan, och då kommer det vatten ur den, så att folket får dricka.« Mose gjorde så inför de äldste i Israel. Platsen fick namnet Massa och Meriva, eftersom israeliterna hade anklagat Mose där och hade satt Herren på prov och sagt: »Finns Herren ibland oss eller inte?«

Responsoriepsalm

Ps 95:1-2, 6-9 (R. jfr 8)

R. I dag, när vi får höra hans röst,
må vi inte förhärda våra hjärtan.

Kom, låt oss jubla till Herrens ära
och hylla vår klippa, vår räddning!
Låt oss träda fram inför honom och tacka,
hylla honom med sång och spel! R.

Kom, låt oss falla ner och tillbe,
knäböja inför Herren, vår skapare,
ty han är vår Gud
och vi hans folk, fåren i hans hjord. R.

Om ni ändå ville lyssna till honom i dag!
Förhärda er inte som vid Meriva,
som den gången vid Massa i öknen,
där era fäder satte mig på prov,
prövade mig fast de sett vad jag gjort. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 662

Andra läsningen

Rom 5:1-2, 5-8

Då vi nu har gjorts rättfärdiga genom tro har vi frid med Gud genom vår herre Jesus Kristus. Han har gett oss tillträde till den nåd som vi nu lever i, och vi är stolta över hoppet att få del av Guds härlighet. Och hoppet sviker oss inte, ty Guds kärlek har ingjutits i våra hjärtan genom att han har gett oss den helige Ande. Medan vi ännu var svaga dog Kristus för alla gudlösa, när tiden var inne. Knappast vill någon dö för en rättfärdig – kanske går någon i döden för en som är god. Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare.

Lovsång

Jfr Joh 4:42, 15

V. Du världens Frälsare, ge mig det levande vattnet,
så att jag aldrig mer behöver törsta.

Evangelium

Joh 4:5-42

Vid den tiden kom Jesus till en stad som hette Sykar, inte långt från den mark som Jakob gav sin son Josef. Där fanns Jakobs källa. Jesus, som var trött efter vandringen, satte sig ner vid källan. Det var mitt på dagen.

En samarisk kvinna kom för att hämta vatten. Jesus sade till henne: »Ge mig något att dricka.« Lärjungarna hade nämligen gått bort till staden för att köpa mat. Samariskan sade: »Hur kan du, som är jude, be mig om vatten? Jag är ju en samarisk kvinna.« (Judarna vill inte ha något med samarierna att göra). Jesus svarade henne: »Om du visste vad Gud har att ge och vem det är som säger till dig: Ge mig något att dricka, då skulle du ha bett honom, och han skulle ha gett dig levande vatten.« Kvinnan sade: »Herre, du har inget att hämta upp det med och brunnen är djup. Varifrån tar du då det levande vattnet? Skulle du vara större än vår fader Jakob som gav oss brunnen och själv drack ur den, liksom hans söner och hans boskap?« Jesus svarade: »Den som dricker av det här vattnet blir törstig igen. Men den som dricker av det vatten jag ger honom blir aldrig mer törstig. Det vatten jag ger blir en källa i honom, med ett flöde som ger evigt liv.« Kvinnan sade till honom: »Herre, ge mig det vattnet, så att jag aldrig blir törstig och behöver gå hit efter vatten.«

Jesus sade: »Gå och hämta din man.« Kvinnan svarade: »Jag har ingen man.« Jesus sade: »Du har rätt när du säger att du inte har någon man. Fem män har du haft, och den du nu har är inte din man. Där talade du sanning.« Kvinnan sade: »Herre, jag ser att du är en profet. Våra fäder har tillbett Gud på det här berget, men ni säger att platsen där man skall tillbe honom finns i Jerusalem.« Jesus svarade: »Tro

mig, kvinna, den tid kommer då det varken är på det här berget eller i Jerusalem som ni skall tillbe Fadern. Ni tillber det som ni inte känner till. Vi tillber det vi känner till, eftersom frälsningen kommer från judarna. Men den tid kommer, ja, den är redan här, då alla sanna gudstillbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty så vill Fadern att man skall tillbe honom. Gud är ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning.« Kvinnan sade: »Jag vet att Messias kommer« (alltså den Smorde) »och när han kommer skall han låta oss veta allt.« Jesus sade till henne: »Det är jag, den som talar till dig.«

I detsamma kom lärjungarna. De blev förvånade över att han talade med en kvinna, men ingen frågade vad han ville henne eller varför han talade med henne. Kvinnan lät sin vattenkruka stå och gick bort till staden och sade till folket där: »Kom så får ni se en man som har sagt mig allt som jag har gjort. Kan han vara Messias?« De gick ut ur staden för att söka upp honom. Under tiden sade lärjungarna till honom: »Rabbi, kom och ät.« Han svarade: »Jag har mat att äta som ni inte känner till.« Lärjungarna sade då till varandra: »Kan någon ha kommit med mat till honom?« Jesus sade: »Min mat är att göra hans vilja som har sänt mig och att fullborda hans verk. Ni säger: fyra månader till, så är det dags att skörda. Men jag säger er: lyft blicken och se hur fälten redan har vitnat till skörd. Den som skördar får sin lön, han bärgar grödan till evigt liv, så att den som sått och den som skördar kan glädja sig tillsammans. Här gäller ju ordet att en sår och en annan skördar. Jag har sänt er att skörda där ni inte behövt arbeta. Andra har arbetat, och ni får lönen för deras möda.«

Många samarier från den staden hade kommit till tro på honom genom kvinnans ord när hon försäkrade: »Han har sagt mig allt som jag har gjort.« När samarierna kom till honom, bad de honom stanna hos dem, och han stannade där två dagar. Många fler kom till tro genom hans egna ord, och de sade till kvinnan: »Nu är det inte längre vad du har sagt som får oss att tro. Vi har själva hört honom och vet att han verkligen är världens frälsare.«

eller (kortare läsning):

Evangelium

Joh 4:5-15, 19b-26, 39a, 40-42

Vid den tiden kom Jesus till en stad som hette Sykar, inte långt från den mark som Jakob gav sin son Josef. Där fanns Jakobs källa. Jesus, som var trött efter vandringen, satte sig ner vid källan. Det var mitt på dagen.

En samarisk kvinna kom för att hämta vatten. Jesus sade till henne: »Ge mig något att dricka.« Lärjungarna hade nämligen gått bort till staden för att köpa mat. Samariskan sade: »Hur kan du, som är jude, be mig om vatten? Jag är ju en samarisk kvinna.« (Judarna vill inte ha något med samarierna att göra.) Jesus svarade henne: »Om du visste vad Gud har att ge och vem det är som säger till dig: Ge mig något att dricka, då skulle du ha bett honom, och han skulle ha gett dig levande vatten.« Kvinnan sade: »Herre, du har inget att hämta upp det med och brunnen är djup. Varifrån tar du då det levande vattnet? Skulle du vara större än vår fader Jakob som gav oss brunnen och själv drack ur den, liksom hans söner och hans boskap?« Jesus svarade: »Den som dricker av det här vattnet blir törstig igen. Men den som

dricker av det vatten jag ger honom blir aldrig mer törstig. Det vatten jag ger blir en källa i honom, med ett flöde som ger evigt liv.« Kvinnan sade till honom: »Herre, ge mig det vattnet, så att jag aldrig blir törstig och behöver gå hit efter vatten. Jag ser att du är en profet. Våra fäder har tillbett Gud på det här berget, men ni säger att platsen där man skall tillbe honom finns i Jerusalem.« Jesus svarade: »Tro mig, kvinna, den tid kommer då det varken är på det här berget eller i Jerusalem som ni skall tillbe Fadern. Ni tillber det som ni inte känner till. Vi tillber det vi känner till, eftersom frälsningen kommer från judarna. Men den tid kommer, ja, den är redan här, då alla sanna gudstillbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty så vill Fadern att man skall tillbe honom. Gud är ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning.« Kvinnan sade: »Jag vet att Messias kommer« (alltså den Smorde) »och när han kommer skall han låta oss veta allt.« Jesus sade till henne: »Det är jag, den som talar till dig.«

Många samarier från den staden hade kommit till tro på honom genom kvinnans ord. När samarierna kom till honom bad de honom stanna hos dem, och han stannade där två dagar. Många fler kom till tro genom hans egna ord, och de sade till kvinnan: »Nu är det inte längre vad du har sagt som får oss att tro. Vi har själva hört honom och vet att han verkligen är världens frälsare.«